

Tekster: *Es 9,1-6a, Luk 2,1-14*

Salmer: 94 Det kimer, 104 Et barn er født, 136 Dejlig er, 120 Glade jul

Mon ikke juleevangeliet er en af de fortællinger, vi kender allerbedst? Igen og igen har vi hørt beretningen om Josef og hans gravide forlovede, Maria, der rejser fra Nazareth til Bethlehem for at blive skrevet i mandtal, og mens de er i Bethlehem skal hun føde, men der ikke plads til dem nogen steder, så derfor fødes Jesus i en stald ude på marken. Og hyrderne på marken og himlens engle kommer og glæder sig over hans fødsel. Utallige gange har vi hørt fortællingen, og i alt fald til jul har vi år efter år hørt den læst op fra Biblen. Og alligevel kan fortællingen overraske. Som for et par år siden, da jeg læste juleevangeliet sammen med mine konfirmander og der pludselig var en der sagde: "Hov! Der er jo ikke noget æsel!" "Sikke noget sludder", sagde jeg. "Selvfølgelig er der et æsel!" Men konfirmanden havde ret. Der står ikke noget om noget æsel i juleevangeliet. Der står bare at Josef og Maria drager til Bethlehem, fordi Josef stammede derfra. Men på et tidspunkt har en eller anden tænkt, at Maria vel ikke kunne gå den lange vej, og så er der kommet et æsel ind i fortællingen, selvom der ikke står en stavelse om det i biblen. Så tit er historien blevet fortalt, at den har fået sit eget liv i. Vi behøver sådan set slet ikke høre den, og vi hører heller ikke rigtigt efter når den bliver læst op, for vi kender den jo, den lever sit eget liv i vore hoveder. Men det betyder så også, at den som alt andet liv vokser og forandrer sig.

Tekster: Es 9,1-6a

Salmer: 94 Det kimer, 104 Et barn er født, 136 Dejlig er, 120 Glade jul

Hvad er det, Lukas vil med sin fortælling om Jesu fødsel? Han vil for det første fortælle, at den har fundet sted. Han vil understrege over for Theofilus, som han har tilegnet hele evangeliet, at Jesus ikke er en mytisk figur som Herakles og Dionysos og de andre guddommelige skikkelser, der blev fortalt om i oldtiden. Jesus er kommet til verden på et ganske bestemt tidspunkt på et ganske bestemt sted. Han er et menneske med en historie i verden, ligesom hver eneste af os er kommet til verden på et ganske bestemt tidspunkt på et ganske bestemt sted. Og alligevel adskiller han sig fra alle os andre, fordi han kommer til verden som Guds søn. Biskop Desmond Tuto fortalte en gang i en prædiken, om Josef og Maria, der kom til Bethlehem, og Josef løber hen til kroen og banker på og siger at de må have et værelse, for hans kone er ved at føde. Og kroværten trækker på skuldrene og siger, at det gør ham ondt, men der ikke plads. Da Josef insisterer og siger, at de altså skal have plads, for Maria er ved at føde NU! Siger værten "Det er jo ikke min fejl, at din kone er ved at føde!" hvortil Josef svarer: " Det er heller ikke min fejl!"

Nej, det var ikke Josefs fejl! Det var ikke Josef, der havde gjort Maria gravid. Det var Gud! Og dermed bliver juleevangeliet forkyndelsen af, at på et ganske bestemt sted i verden, på et ganske bestemt tidspunkt lod Gud sin søn føde på jorden med en historie fra fødsel til død som ethvert andet menneske. Men i denne menneskelige

historie er og forbliver han Guds søn, ja, han er og forbliver Gud, samtidig med at han er menneske.

Hvad betyder det, at Jesus er Gud? Det betyder, at de, der kendte ham og færdedes sammen med ham i ham oplevede en magt og myndighed, som overgik alt, hvad de ellers havde ord for. Og det betyder, at livet sammen med ham gav deres eget liv mening og retning og fyldte dem med glæde. Det mærkelige var bare, at han var så helt anderledes end det mennesker ellers forbinder med magt, myndighed, mening og glæde. Det er det, der i Lukasevangeliet kommer til udtryk i fortællingen om Jesu fødsel i Bethlehem: der var ingenting af det, mennesker ellers stræber efter og anstrenger sig for: varme, komfort, lækkert design. Der var bare et skur og en krybbe og en mørk kold nat. Og alligevel var der noget som fik både engle, hyrder og vismænd til at bryde ud i jubel. Og det er dette "noget" som overstiger alt hvad vore ord og begreber ellers kan udtrykke, som får sprog i sætningen: han var Guds søn, ja i ham var det Gud selv, der var til stede i verden.

Det med at Jesus rummede og udfoldede det, som de mennesker, der blev grebet af ham, kun kunne udtrykke ved at bekende, at han er Gud, det udtrykker Lukas også på en anden måde. Den uden nogen diskussion mægtigste person i verden, kejser Augustus i Rom gav ordre til en folketælling. Så mægtig var Augustus at han bar det officielle tilnavn *Divi Filii guddommens søn*. Men i Lukas's skildring af Jesu fødsel bliver Augustus's magtdemonstration gjort til et middel i Guds plan: folketællingen skal til fordi Gud allerede for længe siden har besluttet, at hans søn skal fødes i Bethlehem. Så

selv kejseren i Rom bliver blot en brik i det spil, der fører til at Gud kommer til verden i Jesus Kristus.

Og helt ærligt: når vi nu sidder her i aften: hvorfor gør vi det så? jeg mener: bænke er ikke særligt behagelige. De fleste af os ville sidde bedre hjemme i sofaen. Indeklimaet er måske heller ikke det bedste. Der ikke nogen underholdning, der bare tilnærmelsesvis kan sammenlignes med det, I kunne have set i TV, derhjemme! Hvorfor er vi her?

Fordi det er jul! Og jul betyder, at noget helt anderledes stort og fantastisk strejfer vores tilværelse og i et glimt eller strejf lader os se, høre og mærke en kærlighed, der overstiger alt, hvad vi ellers kender til, en kærlighed, der giver livet mening og retning. Guds kærlighed, der tog bolig på jorden i mennesket Jesus, for at vi skal lære hemmeligheden bag vores egen tilværelse at kende: en kærlighed uden grænse, uden ende uden ophør. En kærlighed, der er og omslutter os i al evighed. Guds kærlighed til os. Det var den mennesker mødte i Jesus.

Glædelig jul.

Amen.